

El cinquè centenari

A començament de l'actual mes d'octubre, el senyor Lluís Yáñez, secretari d'estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, va declarar que considerava una frivolitat el fet que els ministres de Cultura llatinoamericans haguessin qualificat de "confrontació" allò que les autoritats espanyoles concep-tuen com a "trobada entre dos mons".

El senyor Yáñez va afegir que al carrer l'im-pacte de la campanya del Cinquè Centenari ha estat nul. ¿I doncs? S'arriba a dubtar que el secretari d'estat per a Iberoamèrica tingui ben bé en compte la realitat de les ex-colònies ultrama-rines, perquè atribueix la indiferència popular a la crisi econòmi-ca que pateixen els països d'aquella zona. Cal tenir present, a més, que no es tracta tan sols d'indiferència –potser d'hostilitat i tot– popular, sinó que el mateix senyor Yáñez reconeix que parti-cipen d'aquest sentiment destacats membres de l'Església catòli-ca, antropòlegs de prestigi i col·lectius d'estudiosos indigenistes.

El punt de vista de la hispanitat és que hi va haver una trobada entre dos mons i, en canvi, els americans tendeixen a considerar que va tractar-se d'una topada, en la qual ells van resultar en bo-na part perdedors. Proposar-los una projecció de present i de fu-tur no els pot fer oblidar un passat amb ferides mal cicatritzades. La història és com és i, sovint, té dues cares oposades segons qui la recorda i qui l'escriu.

El senyor Yáñez va afirmar, davant de la comissió d'Afers Es-trangers del Congrés de Diputats, que no creia en la política exer-cida pel PSOE, en el sentit de demanar perdó als estats sud-ame-ricans. En aquest aspecte té raó: és massa tard perquè les justifi-cacions no semblin pegats per tranquil·litzar consciències, i segu-rament massa aviat per a pretendre que els americans (els del sud i els pocs aborígens que queden al nord) hagin de celebrar amb entusiasme l'episodi del descobriment. Contemplats des de l'a-vançada edat de la terra, 500 anys no són res.

Pere Calders